

میلعلو وه

مکدنیا هبی بر غع ماوجش رگنذ و دادترا ثحب حرط

ی هلا

ماکحاتابذ مدعو ینید میهافم ریغت هیرظنی سررب

لوا هسلج - دادترا - هقف چراخس ورد هلسلس

داتسا

ینارهط ینیسدن سحدمحم دیسد جاد اللهتیا
هّرسا للهسّدق

مِجْرَلَا نِطِيشْلا نِمَ لِلّٰهِ ذَوْعَا مِجْرَلَا نِمحَرَّلَا اللّٰه مَسِيبِ

هُ طَقْد، بی برغ مع ملوج رد و برغ گنهر فرد اُصوصنخه، مع ملوج رد زورما که کم هم رایسبث حابه زای کی ح رطم رظنه طقن یا زای لیخه که کت سا دال ترا ئلئسه، دیای م باسحه بی ملاسا ما کحای ارب و ملاسای اربی فعض ح رطم دال ترا ئلئسه و دوبه داد ما جئا دح و صا صقه رابردی لمه هبجه کی تارهاظت زا دعب اُصوصنخه. دوشی م [ی ناطیش ت ایآ] فورعه باتک فیلأ تهُیضقه زا دعبی رگید و¹ دندرک رد اصم کم کحی نیمخ یاقآ مو حرم و لدش نیان لآه کی روطه ب؛ داد رارق ل اؤسدروماری ملاسا ما کحای نهوم و مدنزی لیخ و خنه بن آ ح رطه که² لدش ح رطم ه عماجل و بقل باقم هم مل صا کین اونعه به فلتخمی نابه عاقلارد ناسنا رایتخا و رکفی دازآ ئلئسه و دال ترا ئلئسه ن م میراد که کی ای عرشه لدا زا رظنفرص. بت سا رایتخا و ل قعه لدا ابق بطنه م هن نیمه دوخ و بت سا ح رطمی رشب ه نَسَحْ اَن وُعْبَتِیْلَ َوَقَّیْلَ اَن وُعْمَتَیْ ی نِیْدِلَا³ ﴿﴾، ﴿﴾ غَلَبَلْ اُمَّ جُحْرَلْ اِهَ لِمَلْفَلَقْ ﴿﴾: نیمیراد ت ایآ رد لائمه باب

¹: 462 ص، 14 ج، بی نیمخ الله ایآ ه فیحص.

«... شما وکلایی هستید در مجلس، محترمید، متدینید؛ جدا کنید حساب [خودتان] را از مرته‌ها. اینها مرتدند. جبهه ملی از امروز محکوم به ارتداد است.»

²: 263 ص، 21 ج، بی نیمخ الله ایآ ه فیحص.

ی لاعت ه مسیب»

نوعجار ه یلانا و لله انا

و پاچ و میظنت، ن آرق و ربمایید و ملاسا هیله که «ی ناطیش ت ایآ» باتک فالوم م ناسری م نا هجر رسارس رویغ نانا ملسم علاطا به ه طقذر هر داتم هاوخی م رویغ نانا ملسم زا. دیشابی م ادعا به م و کحه، ن آ ی اوتحه زا ع لطمه ن یرشان بن پنجمه، بت سا هدش رشتنه هار نیان رد سن کره و، دیامن نیهوتن میلمست اسدقمه به دنکنت ت رچی سکر گید ات دنیامد ادعا ار اهنآ اعرس، دشتفایار نانا که مدرمه بار و، درانداز و ادعا تردق دوخی لو دراد باتک فالوم به بی سرتسدی سکرگا اُنمض. لله عاشن بت سا دیهش دوشه تشک دسربش لامعای ازجه بات دنیامنی فرعه

ه تاکریو لله اقمحر و م کیلع ملاسلاو

«ی نیمخلا ی و سوجلا لله حور

³: 149 هیآ (6) ما عنا هروس.

هتشادی فلتخم و توافتم ب لاطم، نآهبع جار هم هاهقف و ت سا هدوب رظنڈم قیاس زه اکت س ای املئسم ن یا روشک زاج راخرزا فلتخم ای اهاجرزا هکی دارفا؛ م درکی مت بحص ای اهدیدع دارفا ابر یخا هام دمنچن یاردن م. دنا ناتسود زای ضعیب ایم اهتشادی تا قلام اهنآ ابو دندوب روشک زاج راخرده کی دارفا هم هو دندادی مه مان م یارب ی دودحاتو مینک حرطه ارث حبن یا هکت ساب سانمی لیخ م دید، دشنی مت بحص اهنآ ابه یضقن یا هبع جار هکت ب ناجی لیخه نیمز نیارد اهی ضعبه تبلا. مینک زابار ث حبن یا، م ایرادع اطلاق آهبع جار و دسری من املقعه ک رد م هاهی ضعب، دمنکی مام دعا و ل تقو داند ترا به م کح، فلالخمه ی رظنکی زاربا درجمه بو دناه درکی طار طارفا داند ترا ملئسم لاصا و دندادی مزیا جن کم مدحره بهاری آر و مرظنعا قلا و رکفی دازای لکروطه، طیرفت ب ناجت. سینه شهیدنا و رکف فرظ، فرظ و نیمز هکی اهر بردی نعی؛ دندادی می صاخعه هر به بص تخم ناکار

رگیدنِ نامز بن یا رد که کدنیوگی، مِت ساءار آ مداصتو دروخرید و رکفتنِ نامز ی لکروطه به کنِ نامز بن یا رد اما دوشی مح رطه زورما هکت سائی اهلئسم مهن یا و ،دندنکی مالدیپت وافت ماکحا و دندنکی مقرفل ئاسم رهوشه کت سائی نامز رد ماکحا بن یا هکنیات هجهب، دندنکی مالدیپریبغت را ماکحا هرظنو رکفتن یاس اسار ب دیاب، دندشابی مل غتشمع ناصم و مل ماعم رد ،ءاسند دوخه کنِ نامز بن یا رد اما لدشابه جوز و مل ها روما ل فکتم، درم و دوشه داد ی ربیغت ماکحا بن یا رد

ه‌کم‌ین‌کن‌ای‌م‌ید‌ی‌ا‌ب‌ا‌م‌.‌م‌ت‌س‌ا‌د‌ا‌د‌ت‌ر‌ا‌ه‌ل‌ئ‌س‌ه‌ن‌ی‌م‌ه‌ا‌ه‌ن‌آ‌ن‌ی‌ر‌ت‌م‌ه‌م‌ه‌ک‌د‌ن‌ر‌ا‌د‌د‌و‌ج‌و‌ه‌ن‌ی‌م‌ز‌ن‌ی‌ا‌ر‌د‌ی‌د‌ا‌ی‌ز‌ل‌ن‌ا‌س‌ه‌

«بت سا هدو جنبت بانهوا ورن او توو تردقوزا که کی رالدمقه در، گمت سا هدو جنذبیلدکه، سنفب حاصه در دنو ادخ»

رادمرداد - ناکام اُنْناک - اهنیا و دندکی جذی قرفچیه، ن لآن نامز و ق باسد نامز. دتسیندیریغت تل باقی ملاسا ماکحا
امات سینی کشه لمئسه بن یا رد و دندکی مادیپر ریغت هم هم کح، عوضوم ریغت ابه تبلا. دتشیابی م ناشدوخ عوضوم
تسا یرگید لمئسمت سیچش تیغیک و تسهه چ عوضوم هکنیا

زای کید. میندک حرطه اُنْناک دتشیابی م هیقف دعلوق زاش دوشه کار ثحب بن یا هکم ید مآربن یا ددصرد اذل
لااح. تساهدش رکذ هیقف دعلوق ن اونعه بهم ه نایاقاً تاملک زای ضعبرد هکتسا دلدترا دعلوق هیقف دعلوق
هدش رکذ مدعا کین اونعه بن یا ترو صر هرد! نه نایت ساهدش دلدترا به بع جار هم هی لقتسمت حجاب یا هکم نادى جذ
تسا هدشه تشون نهیمز بن یا رد هم هی تاو زجو

لدناه تشونی زیچ مدعا کین یا رد عاهقف سپ: دتیملد

هوزج. مراد هم هار اهنآ ت او زج بن می تح. لدناه تشون دلدترا به بع جار بن یرخأته زای دارفا، هلد: داتسا
و تسه دلدترا هرابرد لدناه درکت و فدهشم رد هکی رمشاک دیعسق داصدمحه خیش جاحی اقا زای رصتخم
تسا دلدترا بجوم، بن یدى رورض راکنه هکنیا؛ لدناه درک حرطه هم ه ن ارگید هکتسا یتانین نیمه ن اشنایدل صا
تسینی دیدج لمئسمى نعی

یتاراشا، لدناه دتشیابی و زوحایی مدعت لاجم رد هکی فلتخم ت لاقم بن نیمه هلمجزا، هه تشون رد هتبلا
دیشابه دید دیاب هم ه امشأ ت مدعا؛ ماهدید بن م و تساهدش لمئسم بن یا به
لدناه درکذ حرطه ار لمئسم بن یا هیقف دعلوق رد: دتیملد

هیهقف دعلوق عزج، دلدترا ثحب

ابن نوچ، م یرواید دعلوق عزج ار بن یا مینلوتی مام هکتسا یتامدعا کین یا بن کیلوت سیناجنآ رد، هه: داتسا
باعتسا دلوتی م ار دراوم نممه و دراندی صاخ باب به بصاصتخا طقف و دندکی مادی طاب تراهج زای لیخ
دوشى مش قاصم بن یا، دوشن آ ابع عوضوم قابطنا هکی دراوم؛ دندک

یتضعبه کتسا یتاملاسا نمعماج ثحب، تساهدش حرطه اُرِیخا هک دلدترا به بت بسنی بنجى لمئسم: دتیملد
دارفان یا هک دندکی معافدی دارفا زو تساهدش لمکشه هبل یدبته اهاج زای ضعبرد هک دلدناه درک حرطه مقفر
و لمهس بن ید، م لاسا بن ید هکنیا باب زای نعی؛ یک لذل اثما و ش و رسل ثم دندکی مچ یورته معماج رد ار بل طاب را کفا
یسکره هکتسینروطن یا هکی لاحرد، دندرکی م ثحب هقدانز و رانفک زای لیخ اب م لاسا زاعافد رد، تساهمسه
و دیراندگی بیحمه اذغ فرفسه رسر به هک دیتسه رضاح امشأ یا هکم تفگ. دندک زاربا ار یتزیچ ره دلوتیه معماج رد
تسرد م معافد یا هکم نادى جذ لااح!! «دیراندگی مرهاط و بیطى اذغای؟! روخبی هلوخی مه چره»: دتییوگ
تسا ساسا بن نیمه ربدنراد لوبه نایاقاً تارضحه هکم هی دازا بن یا نوچه نایت سا هدوب

میندک بخصه لمئسم بن یا به بع جار دیاب لااح هکم درکض رع: داتسا

رکف ساسار به کی سکن آ؟ دندک حرطه ارش دوخ را کفا دناوتی م صخش رلقچ هعماج ردی نعی: ذیملت
عامتجا رد ارش دوخ را کفا دناوتی م هزاندنا و دحه چات دراندنم ه دانه کی صخش لاثمب ابنم، درادی مرب مدق
دندک حرطه

ی ملاسه عماج ردی صخش را کفا ناییدح

ملاسات موکده فیلو، دنوش دیدرت راجدی را کفا ه کدوش بجوم هعماج رد ه لئسم کی حرط رگا: داتسا
- دراد ه کی رکفره - ارش دوخ را کفا دهلوخی می صخش رگا اما. دندکی ریگولاج اح حرط نیا زا هکت سانیا
زانوتی مند، تسینح حرطه دانه ثحب و تسینی دناعه صخش اعقاوی نعی دهد رارق هفوت واضق صرعه رد
ی م ه کی سکره ی ارب دیاب دراد بت بحصی ارباج، بلطمه نیا رگا ه کلب درکی ریگولاج صخش نیا را کفا حرط
دندک حرطه دناوت

رگا: «دنیوگی م واه به هکت سهی درف؟ دوشه دراوی اله حرما ی مومع حرطه رد دناوتی مایا ی نعی: ذیملت
». «دندک حرطه مومع رد ارب لطمه قون آ، دیدشنع ناقرگا دندک ثحبه امله ابل واه، دندک قیقحت دیهلوخی م
طوبرم ه لئسم م هت قوکی، ددرگی مربنید نایکه بو و نیدل صابه ی اله یضقت قوکی لکروطه: داتسا
نیدل ه یضقتل صابه رگا. دندکی مند دیدته ار صخش کی ی رطخه صلاحه هکت سانیا م ریغو و تاعورفه به
دندک حرطه دوخ به صتخم حرطه کی رد دیاب ه کلب دندک ثحبه مهابه کم یهد بی دازآ واه بمیناوتی مند، ددرگری
ثحب و حرط، ماهه قیلل راهظا لابقردت سالی اله قیلل راهظا آفرصه، ددرگی منربنیدل صابه هکت سالی بلطمه رگا
دراندنی لاکشانا

کسمته قدانزابه لباقرده همتا فریسیا ویت سا ملاسلام هیله همتا دوخزا ه کی تایاوره بمیناوتی مایا: ذیملت
دوبذاهنا بت سده بت موکده عماج نارد نوچ؟ مینک

دنوش بارتضا راجد طیسبو ی ند و نیا پرا کفا دوش بجوم ه یضقت کی حرطه هکت سانیا روظنه: داتسا
ی لیخن اشظافلا نوچ دندکی می ظافله، مینکی مدروخرباهنا اباهن ابایخرد. بت ساهدش روظنیا نلا: ذیملت
راونلثم روظنیمه دنیسپر هاظات امله کاباری ولوم راعشا دارفانیا «!؟ دیراده چه، فرح»: مینوگی م. بت سانیا
هیا نیا به بمناگ. بت ساهتفر فرط نآش نهذ نوچ دراد راکی لیخ؟! درکن اوتی م چه صخش نیا اب! دنیوگی م
نیدلآ کذل واه نمسح آنو عبثیف لوقل آنو عمت س ی نیدلآ ﴿: دشابذت سرد دیاش ندرک کسمته م
بت قون آ دنشابم لاس و حیحصه دیاب بلطمه ی نعی هیا نوچ¹ ﴿بَبَلَّ اَلْاُولُوْلَمُ هُکْ ذَلْ وَاوُ مَلَلَا مُهْیَ دَهْ

¹: 560 ص، 17 - 16 ج، بی سانش اما. 18 هیا (39) رمزه روس.

ه کی ناسک دنانا. دنیاهنی می ورین نآ یرتهیذا و دنوشی مار راتفگه ه نوگره هکنانا ارم ناگدنب ه دت راشب (رجعی ی) س پ»
«بت یارد و لقمع نابحاصه دناشیا ویت ساهدرکت یاده دنوادخار ناشیا

دندکب اختنا م یقسو و ح یحصه نایم زا هکنیه ندندکب اختنا ار ن یرتهب

بلمطن یا ایآ هکدنییه کنیا ات درادن ب یغم لمعل و ا، عامتسا رد صخشه مرخلأاب! دینکه جوت، هن: دامتسا
ق ح ن یی، دنال طابو ق ح ن یی زیامه کی اه لدا اب دعب دوشی مار بلمطن واناسنا. تسینح یحصه ایت سا ح یحصه
دهدی مزیم تل طابو

ی ملاسا مسیناتستورپ وی نید سناسئرع و نک ی: ش ورسه فرح هدیچ

؟ تسیچش ورسه فرح هدیچ: ذیملت

رییغتی نعیس ناسئر. تسای ملاسا مسیناتستورپ وی نید سناسئرع و نک ی ش ورسه فرح هدیچ: دامتسا
ی نوگرگد و نامز طیارش ابق باطم، مکح و موهفمه کی ل دبت و رییغتی نعیه: تسای وسنارفی اه ماک، ل دبت و
ی صخشه راکفا و ت لایخت ابق بطنم اینامز طیارش ابق بطنم، ی نید میهاغم

در مسیحیت، اول کاتولیکها بودند بعد پروتستانها آمدند و یک تغییر و تحولی ایجاد کردند و یک
آزادی به مسیحیت دادند و مردم را از این افکار مسیحیت و افکار غربی درآوردند و اسم اینها را گذاشتند
پروتستان. در مقابل آنها کاتولیکها بودند که به همان عقائد مسیحیت خیلی متمسک بوده و بر همان آیین
پافشاری و حرکت می کردند. در مقابل اینها می گفتند: «به طور کلی هر کسی هر کاری دلش می خواهد می تواند
انجام دهد و انسان در فعل آزاد است» ولی آنها (کاتولیکها) می گفتند که انسان نمی تواند هر کاری انجام دهد
بلکه باید بر طبق قواعد مسیحیت، ولو مخالف با عقل باشد عمل کند. آن وقت نظریهٔ سروش همین است. ایشان
می گویند که مفاهیم دینی، یک مفاهیم ثابت و لا یتغیر نیست بلکه مفاهیم دینی عبارت است از مفاهیمی که در
هر زمان، معنایی را به دست مخاطب می دهند و ممکن است در یک زمان، مفاهیم دینی دارای خصوصیات
باشند و الآن دارای خصوصیات دیگری باشند؛ من باب مثال جن، در زمان سابق به معنای یک موجودی در مقابل
انسان بود اما الآن که میکروب کشف شده است چون میکروب ریز و مخفی و نامرئی است، بر میکروب هم
جن اطلاق می شود و آن احکامی که مبتنی بر این عنوان هستند، تغییر و تبدل پیدا می کنند. من باب مثال می گفتند:
«دستتان را بشوید، والا با اجنه تماس پیدا می کنید» الآن می گویند: «دستتان را بشوید تا با میکروب تماس پیدا
نکنید». یعنی چون میکروب در آن زمان معرفی نشده بود، این مفهوم به یک معنا و موجود غیر انسانی تعبیر
می شد ولی الآن چون این مفهوم مشخص و معرفی شده است، عنوان جن بر عنوان میکروب منطبق است. به
این می گویند: «تغییر و عدم ثبات مفاهیم دینی» که اصل تمام این اوضاع و این برنامه ها بر این اساس است.

ش ورسه بیرظنرب دراو لاکشنا ن یرتلاابو ن یرتمهم

تابه بل ثاقد یابنما هکت سان یا لاکشنا ن یرتلاابی نعیدوشی دراو ه یرظن یا ربه کی لاکشنا ن یرتمهم
دوجوی موهفمه لاصای نعیم پیشاب دقتعه ی موهفمه ره ردی تابث لا ه بدیابام ی لکروطه. پیشابی نید میهاغم رد

نآذ، نآ زافا نیا و دیمهفی مآ، نآ زامش، دنیکی متشادرب موهفم کی بآ زای صخش ره لاثمب این م. درادن
تسینزی یانعم چیه به بت غلارد بآ دوخه کمپیوگب دیابی لو، ... و دیمهفی مردنغچ، نآ زای رگید و دیمهفی م
هتشونب اتکردن لآ هکنیا؟ درادی یانعم هچ، متسا هدروآت غلارد ار «بآ» هکع ضاونیا هکمپیوگی متقوکی
بآ هکدنیوگی ماهنیا اما. متسای رگید متحیمهفی م هچام هکنیا للاح؟ متسا انعم هچ به، «بآ»: متسا هدش
نیا نامروظنه: دنیوگی م هچرگا، متسا نیا ناشفرحی نعیه. درادن انعم باتکرد بآ، درادنزی یانعم چیه لاصا
دشوشی مکسمتمی لئاسمه به نیمز نیا رد رگید متقون آ. تسینز

انعم کی، بآ یانعمی نعیه. دروآی م هیورتدحو، ناکم و نامز طیارشه کتسا نیا ناشروظنه: دیملمت
تسا هتشاد رگیدی انعم کیل بقل است سیود و رگیدی انعم ل بقل اسد صی لوتسا

راکه بار بآت غلش پیل اسد رازهردی ملکتم رگا هکتسا نیا رد بت بحصی لو درادن لاکشا، هلب: داتسا
رازهردی ملکتم رگا هکدنیوگی ماهنیا؟! ارش پیل اسد رازهردی انعم ای میمهفون آ زار نآ یانعم دیابام ایآ، درب
!هدرب رنغچی نعیه، میمهفی م نآ هکمپیوگب ار نیمه دیابام، «دیه دب بآ ن م هب»: متفگش پیل اس
هعلاطم دیهاوخی می تقو هکدیوگبی کیل بقل اسد رازهردی هکدنامی م نیا لثم درادن تافانم مهنیا: دیملمت
دینکن شور ار غارچ دینک

ایآ، دنیکی م ماعی انعم رب بت لاد مپیوگی م هکتسا نآ ظافلا نآ! دینک هجوت. متسا ماع انعم نآ: داتسا
!؟ دینک شوماخر غارچی نعیه نآ، «دینکن شور ار غارچ»: دشتغی م هکتقون آ رد مپیوگبه کتسا حیحص
هبش پیل اسد رازهردی هکی ترابع نیا هکمپیوگب میهاوخی مام! متسا ضقانتیه یانعم نیا، تسینز حیحص هکنیا
ایه دیمهفی منص خشو و هدوبق ربی انعمش یانعم ایآ؟ متسا هتشادی یانعم هچع قوم نآ رد، متسا هدش هدرب راک
درکی می غفور غارچ رب بت لاد متقون آ رد انعم نیا مپیوگی مام!؟ متسا هدوبی غفور غارچش یانعم لاثمه هکنیا
هدرکع ضوماعی انعمی اربع ضاو، دنیکی م ماعی ناعم رب بت لاد ظافلا هکنیا نآ و مبراد م هرگید لئسم کی اما
ی تقو!؟ دنیوگی م هچت روصن یارد دشابه درکع ضو، صاخ یانعم نیمه یارب اءقو ع ضاو رگا للاح. متسا
!میهدت یارس زبخن و نآزی انعمه بار نآ ام هکدردن انعم رگید، متسا هدرکع ضو بآ یانعمی اربار نآ ع ضاو
تسا بلطم نیا دارفان یا فرحو متسا نیا لاکشا و بت بحص

!؟ دریگی مبردم هار درمو و نزنید ثرا و باجده لئسم لاثم بلطم نیا سپ: دیملمت

ضوع نامز نوچ، هدشه فصانملا بل ثاقدیابن لآ و هدوبروطکیع قوم نآ رد ثرا هکدنیوگی م، هلب: داتسا
ایتسای رگید وحنه بن لآ و متسا هدوب نامز نآ یارب ماکحانیا، متسا هدش ضوع اهت شادرب، متسا هدش
دناه درک رف لاصای لکروطه ب و متسای رگید وحنه ب لاصا باءقو و باوئه لئسم

!؟ دنیکی م حیرصت و دنیوگی م نآ زار جیاتن نیا ناشدوخ ایآ: دیملمت

ی تایاور: «نت سانس یا دندکی مح رطم ناشیا و ست سائی دج فارخنا ه کی لئاسه زای کیل لائمه اب نم، هلب: دانتسا
می طقاست یجج زات تایاور نیار گیدن لآ اما ست ساه دودن امز نآ به بطوبرم، هم براد ماسلام هیلده مئا زامه که
ن لآ ت ایاور رگیدن یاربانب دوشی می نهذت لایلحتردی موهمفل وحتب جوم، ناکم و نامز طیارشن وچ دوش
!ت سیزی زیچم که، ناشیا بلطمه نی¹»! دنتسه طقاست رابتعا ه جرد ز

!دشاب روطن یمهم هت ایآ دروم رد دیابس پ: ذیملت

دندکی م طقاست هم هار ت ایآ و دیوگی مارن یمهم هت ایآ دروم رد، هلب: ست ساروطن یمهم هت ایآ: دانتسا
همه رب دناوتی مذهیق فکی، دراده کی تعسو نآ ابم لعن یا هکت سانس یا دوشی مح رطم اجنیا رد به که رگیدن لئاسه
!دشاب رتولج هیق فکی زات اعوضوم رب ع لاطا رظنه طقند زار فذک یه کت سانس کنم اذل، دندک ادیپ ع لاطا لئاسه
می م. دوشی م بترمه هیضق نیارب به کت سانی تابعه لهنیا. دوری من یزای لکروطه به یقفرد اوتف راصحنا نیاربانب
،دهدب اوتف دیابواع قاوردی نعی! «ت سارتردراو هیق فکی زات سادراو یزورمال لئاسه به که رفذکین لآ»! دیوگ
دیاب اوتف ن وچ دهدب اوتف دناوتی مذوا. دراندع لاطای زورما مولع و ت عبیطوی کشزپ لئاسه زاه که هیق فکی به
ه کی داهتجا و اوتف نیاربانب. دریگب رظنرد اربناو جهمه صخشکیه کی تا علاطت عسو اب دشباق بطنه
دوری من یزات ساه دودل احه بات

ل احن یعرد و دشباه تشاد ارب مولع مامته کی ملعاک یج راخرد لاصا هکت سانس یا ش ملاکه مزلا: ذیملت
!دندک رظنرا هظا و دور برانک دیابم هش دوش، ش دوش خرفابی نعی! دندک ادیپ ققحت دهدبم اوتف
می مح رطم ناشیا لئاسه: دوشی مح رطم اجنیا ردی نی اهاث جبرگیدن قون آ! ت ساروطن یمهم، هلب: دانتسا
زاج راخم هام نید لئاسه نیاربانب. دنداد طابترام هاب دنداد دوجوم لاعد که چنآ همه اب عایشا همه که دندک
می م هکت سانس گداراپ لئاسه نامه. دراذگی مرثئاتم ه نید رد لتفید قافتا اجرهردی زیچرهر و ست سید عایشا
برگیدکی زایاضقی ریزپرثئات و رگیدکیدر دایاضق س اکعنا: دندیوگ

دوشی مح رطم اجنیا رد لاکشا ود

ن یمهی نعی!؟ نه زایت ساه دعاقن یمهل وشمه ش دوش، میدهی مامشه کی اهرظنن یمه س فذایآ: لآوا
!دیراندع لاطا لئاسه همه رب اشمه دوشن وچ. ست سید دانتسا بل باق اشمه هیرظن
زیچ چیه نیاربانب. دوشی مریبغت ش وختسد نامز ت شدگ ابم ه هیرظنن یمه: مپیوگب دیاب به کنیا: ناینآ
!دراندن دوجوی تباث

دمحم لآ و دمحم یاعل صد مهللا

¹ (در دوش س ردا هادفی حور به ملاعت رضح ب تکردی گنهرفن اهیک). بی سرربل احرد ردصم.